ja pange tähhele kui üks teitest peaks tahtma ärra joosta ehk mingil wisil kärra tehha, lasseme meie kohhe omma püstoli otsad teile suud anda!" Kui suur olli agga nüüd nende ehmatus, kui nad üllemal nimmetud maeas meite soldatid seal eest leidsid ja kui nörgo läksid nende pead, kui nad meid naeste kördide seest näggid wälja hüppawad ja mundre sisse puggewad; nad ollid siamale meid ikka weel tüdrukute eest piddanud.

Kõik mis meie teada tahtsime olli meile önneks heaste korda läinud, se pea assi olli weel se, neid kahte wahti nenda wagguši, kui üks paar lambaid, ilma püssi pauguta wangi wõtta, sest kui need olleks meid ärratunnud ehk mahti sanud ärra kargada, siis olleks kohhe kärra lahti olnud ja Daanlased, meite assemel nende peale minna, meite peale tulnud. — Ja kindrali kitus olli meil weel peale kauba.

Futto jätkud.

Üks issa läks omma weikese poeokesega ühhest wõllast mõda. Sedda nähhes küssis poeoke: „Mis riista-pu se on?" „Senna tõmmatakse waesed pattused nõriga ülles ja lastakse senni rippuda, kunni nad surnuks jänud" kostis issa. „Waesed pattused", ütles poeoke, „tõmmatakse senna ülles, kuhhu sawad siis rikkad pattused üllestõmmatud?"

Üks koggoduse õppetaja manitses omma koguduse hingesid sesugguste ramatute eest hoida, mis pead seggawad ja süddant rikkuwad ning käskis neid ennese jure tua, et neid ärrapölletada. Teisel päewal tulli üks auwäärt tallopoeg, kaks ramatud kaenlo al, õppetaja jure ja andis neid nende sõnnadega temma kätte: „need on minno ja minno naburi maksu rendi ramatud, mis meile kõige ennamiste peawallo tewad.